587/00

Den 14. februar 2000 blev i sag nr. 51.049:

xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktie-
selskabet Trekroner
Jens Kofods Gade 1
1268 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Trekroner, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 27/4 1998.

Klageren har ved et fald beskadiget venstre vrist og højre knæ.

I speciallægeerklæring af 18/6 1999 hedder det bl.a.: "KA, som får førtidspension p.gr.a. flerfold lidelser, er ang. for 38 siden opereret i hø. knæ for skred af knæskallen, siden god funktion af knæet, indtil hun april 1998 og igen september 1998 fik forvredet hø. knæ og ankel ved udstigning af bil. Siden haft smerter, løshedsfornemmelse og låsninger i hø. knæ og belastningssmerter fortil i hø. anke. Der var planlagt artroscopi af hø. knæ oktober 1998, men p.gr.a. hendes sygdomme afstod man og gjorde MR-scanning af knæet, der viste normale forhold bortset fra let øget væskedannelse intraarticulært. Derefter afsluttet. Hun har uændret ovennævnte symptomer. Ved den objektive undersøgelse, hvor hun er dårligt koopererende og virker aggraverende, er der diffus ømhed af hø. knæ, let øget skuren bag patella, som er lidt løsere i lat. retning end ve. og nedsat bev. på kun 0-70 gr., ingen ansamling el. løshed, ingen låratrofi, gangen humpende til hø. Sidder med benet strakt under samtalen. Hø. ankel øm på forsiden, derudover normal. Både knæ og ankel

røntgenologisk normale. Der foreligger distorsionsfølger i hø. knæ og ankel uden ligamentær skade. I knæet *kan* det have sammenhæng med den gamle patellaluksation, men knæet har på den anden side været uden problemer indtil aktuelle. Der er kun delvis sammenhæng mellem klager og objektivt fund."

Selskabet har udbetalt 30.732 kr. svarende til en méngrad på 12%, hvilket klageren har accepteret ved sin underskrift den 22/10 1999.

Klageren fastholder imidlertid klagen, idet hun gør gældende, at hun som følge af sin knælidelse er faldet flere gange og derved har pådraget sig en rygskade.

Klageren har fremlagt en udtalelse fra en fysioterapeut, hvor det hedder: "Det bekræftes, at ..(klageren) har modtaget fysioterapeutisk behandling her på klinikken siden 1992, og er stadig i behandling, dog afbrudt af behandlingspauser. Behandlingen har omhandlet albue, nakke, skulder, ryg og knæ. Knæbehandlingen er påbegyndt juni 1998 efter pt. faldt i april 1998. I november 1998 faldt ..(klageren) ud af sengen derhjemme og havde da behov for behandling af symptomerne derfra. Der er stadig af og til behov for behandling af ryg og knæ, ligeledes af de andre ovennævnte regioner."

Klageren har endvidere fremlagt lægeudtalelse af 12/11 1999, hvori det hedder: "Ved undersøgelsen på skadestuen den 09.11.99 fik jeg oplyst, at De havde smerter i lænden og over korsbenet. Ved undersøgelse af ryggen var der ganske rigtigt ømhed omkring tredje og fjerde lændehvirvel og øverste korsrygshvirvel. Inden jeg kom, var der taget røntgen af hele bryst- og lænderyggen, og disse viste ingen tegn til knoglebrud eller forskydninger. Jeg vurderer derfor, at der er tale om en forstuvning af ryggen, som giver anledning til smerterne. Med forstuvningen mener jeg direkte slag ind imod ryggen eller eventuelt forstrækning af nogle af ledbåndene, men ikke således at ryggen bliver ustabil af den grund."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 12%

ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson